

РЕШЕНИЕ

№ 4293

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6986** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ж. М. Ч., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.14, против Решение № 2153-21-155 от 11.06.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 2175-21-457 от 05.05.2021г. и е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/23 от 26.03.2021 г. на длъжностно лице по ПО, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68, ал.1-2 и чл.68, ал.3 от КСО, като неоснователна.

В жалбата и в съдебно заседание жалбоподателя твърди незаконосъобразност на оспореното решение като постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон.Твърди, че осигурителния му стаж следва да бъде 20 г., 09 м. и 02 дни, а не както е изчислен от пенсионния орган.Отделно от това посочва, че е налице и осигурителен стаж като самоосигуряващо се лице, за което не е представил доказателства, но счита че следва да му бъде зачетен.Оспорва датата от която пенсионния орган посочва, че следва да се отпусне пенсия. Моли решението да бъде отменено. Не претендира разноси по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на ТП на НОИ –С. –град, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление вх. № 2113-21-981/23.02.2021 г. Ж. М. Ч. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е представил и изискуемите документи по чл. 2 от НПОС, относими към преценката на правото на пенсия и определянето на нейния размер.

Въз основа на представените от заявителя документи и данните в Р. на НОИ, длъжностното лице по пенсионното осигуряване при ТП на НОИ С.-град е зачело осигурителен стаж на лицето до 05.12.2007 г. от трета категория труд в размер на 20 години, 6 месеца и 8 дни, от които 18 години, 9 месеца и 3 дни действителен осигурителен стаж, както следва:

- По военна книжка в периода 04.10.1975-13.10.1975 г. – 2 години, 0 месеца и 10 дни;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. в периода 16.09.1981-01.10.1987 г. – 6 години, 0 месеца и 15 дни;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. в периода 01.10.1987-01.04.1988 г. – 0 години, 6 месеца и 0 дни;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. в периода 01.04.1988-01.09.1989г. – 1 година, 5 месеца и 0 дни;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. за периода 01.09.1989-24.10.1989 г. – 0 години, 1 месец и 23 дни;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. в периода 03.09.1990-01.08.1991 г. – 0 години, 10 месеца и 28 дни;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. в периода 01.08.1991-01.09.1991 г. – 0 години, 1 месец и 0 дни /обезщетение по чл. 222 от КТ, приравнен на осигурителен стаж/;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. в периода 22.09.1991-29.02.1992 г. – 0 години, 5 месеца и 5 дни /обезщетение за безработица, приравнено на осигурителен стаж/;

- По Трудова книжка № 185/20.11.1981 г. в периода 02.05.1994-01.10.1995 г. – 1 година, 4 месеца и 14 дни;

- По трудова книжка № 185//20.11.1981 г. в периода 23.10.1995-02.09.200 г. – 4 години, 10 месеца и 9 дни;

- По Регистър на осигурените лица в периода 06.01.2001-05.05.2001 г. – 0 години, 4 месеца и 0 дни /обезщетение за безработица, приравнено на осигурителен стаж/;

- По данни от Регистъра на осигурените лица за периода 23-08-2004-31.12.2005 г. – 1 година, 4 месеца и 8 дни;

- По данни от Регистъра на осигурените лица в периода 01.01.2006-31.01.2006 г. – 0 години, 1 месец и 0 дни /обезщетение по чл. 222 от КТ, приравнено на осигурителен стаж/;

- По данни от Р. в периода 01.02.2006-30.11.2006 г. – 0 години, 10 месеца и 0 дни /обезщетение за безработица, приравнено на осигурителен стаж/;

- По данни от Р. в периода 03.09.2007-05.12.2007 г. 0 години, 1 месец, 16 дни и 4 часа /работно време 4 часа при законоустановено 8 часа/.

Установено е, че към дата на подаване на заявлението Ж. Ч. има навършени 64 години, 4 месеца и 25 дни.

В хода на пенсионното производство е изискано от контролните органи на НОИ да потвърдят данните на жалбоподателя за осигурителен стаж и доход, върху който са внесени осигурителни вноски по месеци като самоосигуряващо се лице в периода 08.05.2001-31.07.2004 г. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-00887946/02.03.2021 г. При извършената проверка е установено, че Ж. М. Ч. е подал в ТП на НОИ С.-град декларация за начало на осигуряване за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, считано от 08.05.2001 г. като самоосигуряващо се лице. За лицето са подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО като самоосигуряващо се лице за периода 08.05.2001-01.08.2004 г. В регистър „Приходи“ не е установено за лицето Ж. М. Ч. да са преведени авансови осигурителни вноски за периода 08.05.2001-01.08.2004 г. На основание § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, според който самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4а, ал. 1 от КСО се смятат за осигурени лице за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски, е прието, че на Ж. Ч. за периода 08.01.2001-01.08.2004 г. не следва да бъде зачетен осигурителен стаж, поради невнесени авансови осигурителни вноски.

С Разпореждане № [ЕГН]/23/26.03.2021 г. на длъжностното лице по ПО в ТП на НОИ С.-град на Ж. М. Ч. е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 1-2 и ал. 3 от КСО. Прието е, че към датата на подаване на заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст – 23.02.2021 г., лицето има навършени 64 години, 4 месеца, но няма 39 години осигурителен стаж, поради което не отговаря на условията по чл. 63, ал. 1-2 от КСО. Прието е също, че към датата на подаване на заявлението лицето им 15 години действителен осигурителен стаж, но няма навършени 66 години и 8 месеца, поради което не отговаря на условията на чл. 68, ал. 3 от КСО.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 2153-21-155 от 11.06.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

С жалбата са представени копия на трудови книжки № 185 и № 25. В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства / л.60-62 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решение № 2153-21-155/23 от 11.06.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град е било връчено на жалбоподателя на 24.06.2021г./ видно от представеното в административната преписка известие за доставяне/. Жалбата до АССГ е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14-дневен срок, от лице имащо правен интерес от обжалването, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. “а” от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. Съгласно ал. 3 на посочената разпоредба ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган,

когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. Ето защо, настоящият състав приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, като е спазено изискването за форма и съдържание на чл. 59 от АПК и чл. 175 от КСО. Изложени са в достатъчна степен мотиви, от които да може да се направи извод, защо жалбата е приета за неоснователна. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Потвърденото с оспореното решение Разпореждане № [ЕГН]/23/26.03.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С. –град, също е издадено от компетентен орган съгласно приетите в съдебното производство Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на директора на ТП на НОИ С. –град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на подуправителя на НОИ.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, обуславящи отмяната на оспорения акт, последният е постановен при правилно приложение на материалния закон.

Оспореното решение съдържа всички реквизити от формална страна, предвидени в чл. 59 от АПК. То съдържа указания за органа, който го издава, за наименованието на акта, както и за това в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва. Изрично е посочен адресатът на акта. Същият е датиран и носи подписа на лицето, което го издава с означение на длъжността му. В съответствие с чл. 59, ал. 2, т. 5 решението има ясна разпоредителна част, която съдържа волеизявлението на административния орган и са определени правата и задълженията, които актът създава/засяга. Детайлно са изложени и фактическите основания за издаване на административния акт /чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК/. Посочени са и правните основания за издаване на акта.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателя е подал заявление на 23.02.2021 г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е представил и изискуемите документи по чл. 2 от НПОС, относими към преценката на правото на пенсия и определянето на нейния размер.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от КСО, право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва:

1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст;

2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. - с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст.

Според чл. 68, ал. 2 от КСО, от 31 декември 2016 г. осигурителният стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете. Правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при кумулативното наличие на две предпоставки:

-навършена възраст за съответната календарна година;

-наличие на изискуемия осигурителен стаж за съответната календарна година.

За да възникне правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, следва да

бъдат изпълнени и двете изисквания на чл. 68, ал. 1 от КСО – лицето да има навършена изискуемата възраст и да има изискуемият осигурителен стаж, тъй като нормата е императивна и не допуска изключения.

Действително с писмо от НОИ жалбоподателят е уведомен, че в случай че има осигурителен стаж от 38 години и 10 месеца, изискуем за 2020 г. може да подаде заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като пенсията следва да бъде отпусната от датата на навършване на изискуемата възраст – 28.12.2020 г. Заявлението обаче е подадено след 28.12.2020 г.

Към датата на подаване на заявлението 23.02.2021 г. жалбоподателя е отговорял на условието да има навършена възраст 64 години и 4 месеца, но същият не е имал изискуемия осигурителен стаж от 39 години. Видно от административната преписка в същата са представени копия от трудовите книжки, които са представени и с жалбата до съда. Същите са обсъдени от пенсионния орган и правилно е определен осигурителния стаж на жалбоподателя. Направени са съответните проверки и е установено, че лицето не е внесло съответните авансови осигурителни вноски като самоосигуряващото се лице. Доказателства в тази насока не са представени и в настоящото съдебно производство. С оглед на горното съдът приема за правилен отказът за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 1 от КСО.

Съгласно чл. 68, ал. 3 от КСО, в случай че лицата нямат право на пенсия по ал. 1 и 2, до 31 декември 2016 г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

Към датата на подаване на заявлението – 23.02.2021 г., жалбоподателят има изискуемия осигурителен стаж от 15 години, но не е навършил изискуемата възраст от 66 години и 8 месеца, поради което не са били налице основания за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО. Тази норма също е императивна, поради което за да възникне правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, лицето следва да отговаря и на двете посочени изисквания. Съдът приема за правилен изводът на административния орган, че не са налице предпоставките за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя на основание чл. 68, ал. 3 от КСО.

Съдът намира за необходимо за отбележи, че дори и да се приеме, че е налице грешка при изчислението на осигурителния стаж на жалбоподателя, то същата не води до различен резултат, тъй като дори и да бъде определен осигурителният стаж по начина, посочен от жалбоподателя, той отново не покрива законовите изисквания за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като няма изискуемият осигурителен стаж – задължително условие за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Следва да бъде посочено също, че очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт, се поправят от органа, който го е издал, и след изтичане на срока за обжалване. За поправката на очевидни фактически грешки се съобщава на заинтересованите лица. Решението за поправянето подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред. В настоящото съдебно производство обаче не се констатира да са допуснати очевидни фактически грешки в оспореното решение.

Възражението за определяне на индивидуален коефициент по чл. 70 от КСО към

28.12.2020 г. е неоснователно, тъй като лицето няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1-3 от КСО. Съгласно чл. 70, ал. 1 от КСО, размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент, определен в т. 1 и т. 2 на същата разпоредба. За да възникне необходимост от определяне на индивидуален коефициент, първо следва да бъде извършена преценка относно правото на отпускане на пенсия на лицето и в случай че са налице предпоставките за отпускане на пенсия, да бъде определен и съответен коефициент.

С оглед на горното правилно с оспорваното разпореждане е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68, ал.1-2 и чл.68, ал.3 от КСО. Като е достигнал до тези изводи Директора на ТП на НОИ – С. град е постановил правилно и законосъобразно решение към момента на издаването му, при спазването на процесуалните правила и материалния закон, което следва да бъде оставено в сила, а жалбата срещу него да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, а жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на ТП на НОИ – [населено място] сумата в размер на 100.00 лв., на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от Закона за правната помощ, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.144 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Ж. М. Ч.**, с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.14, срещу Решение № 2153-21-155 от 11.06.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 2175-21-457 от 05.05.2021г. и е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/23 от 26.03.2021 г. на длъжностно лице по ПО, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68, ал.1-2 и чл.68, ал.3 от КСО, като неоснователна.

ОСЪЖДА **Ж. М. Ч.**, с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.14, да заплати по сметката на ТП на НОИ – [населено място], сумата в размер на 100.00 лв. / сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК, в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ:

